

Α΄ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Μέτρα αναπτυξιακής και κοινωνικής πολιτικής – Αντικειμενικοποίηση του φορολογικού ελέγχου και άλλες διατάξεις»

Το υπό εξέταση νομοσχέδιο υπό τον τίτλο «Μέτρα αναπτυξιακής και κοινωνικής πολιτικής – Αντικειμενικοποίηση του φορολογικού ελέγχου και άλλες διατάξεις» περιέχει μεγάλο αριθμό φορολογικών διατάξεων με αντίστοιχη τροποποίηση της φορολογικής και επενδυτικής νομοθεσίας. Η κυριότερη καινοτομία του συνίσταται στην εισαγωγή σημαντικών αλλαγών στο ισχύον σήμερα σύστημα φορολογικού ελέγχου των επιχειρήσεων (Α). Εξ άλλου, θεσπίζει νέα μέτρα αναπτυξιακής και κοινωνικής πολιτικής (Β).

(Α) Το νέο σύστημα φορολογικού ελέγχου των επιχειρήσεων

(α) Γενικές παρατηρήσεις

Με τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου επιχειρείται η τυποποίηση του τρόπου ελέγχου των φορολογικών βιβλίων των επιτηδευματιών και ο τρόπος προσδιορισμός του ακαθαρίστου (άρθρο 17) και καθαρού (άρθρα 18, 19 και 20) εισοδήματος των επιχειρήσεων, με την αντικατάσταση των προστίμων ΚΒΣ, που επιβάλλονται μέχρι σήμερα, από Συντελεστές Προσδιορισμού Ακαθαρίστων Εσόδων (ΣΠΑΕ).

Το νέο σύστημα αποσκοπεί στον περιορισμό του φαινομένου της απόρριψης από τους φορολογικούς ελεγκτές των αποτελεσμάτων που προκύπτουν από τα λογιστικά βιβλία των επιχειρήσεων και τον εξωλογιστικό προσδιορισμό των αποτελεσμάτων τους, με την εφαρμογή των γνωστών συντελεστών καθαρού κέρδους, κατά κανόνα προσαυξημένων.

Η νέα διαδικασία που θεσπίζεται με το υπό εξέταση νομοσχέδιο περιορίζει το δικαίωμα των επιχειρήσεων να αμφισβητήσουν τόσο την προσαύξηση

2

των ακαθαρίστων εσόδων που πραγματοποιούν σε κάθε χρήση όσο και των καθαρών τους κερδών, εάν έχουν αντίθετη άποψη για τη συνδρομή των προϋποθέσεων ύπαρξης των φορολογικών και τελωνειακών διαφορών οι οποίες θα απαριθμούνται και μοριοποιούνται σε αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών που θα εκδοθούν κατά νομοθετική εξουσιοδότηση.

*(β) Επιμέρους ρυθμίσεις του νέου συστήματος φορολογικού ελέγχου
Άρθρα 16 & 17*

Με τα άρθρα αυτά εισάγεται ο σπουδαιότερος νεωτερισμός του νομοσχεδίου, που συνίσταται στην καθιέρωση ενός νέου συστήματος πλήρως «αντικειμενικοποιημένης» και οιονεί αυτοματοποιημένης επιλογής των υποθέσεων για τακτικό φορολογικό έλεγχο («Σύστημα Επιλογής Υποθέσεων για φορολογικό έλεγχο»). Η επιλογή των υποθέσεων για έλεγχο με το νέο σύστημα βασίζεται σε κλίμακα μορίων τα οποία προκύπτουν από φορολογικές παραβάσεις, από τη φορολογική συμπεριφορά της επιχείρησης, από τα οικονομικά της δεδομένα, καθώς και από άλλους προσδιοριστικούς παράγοντες που επηρεάζουν τη λειτουργία της.

Με το άρθρο 16§1 (άρθρο 66 § 11 ΚΦΕ) προβλέπεται η τήρηση αρχείου στο Υπουργείο Οικονομικών, όπου θα συγκεντρώνονται και θα τυγχάνουν επεξεργασίας και αξιολόγησης οι παραβάσεις και παραλείψεις των διατάξεων της φορολογικής και τελωνειακής νομοθεσίας, ανάλογα με το είδος, τη βαρύτητα και τη συχνότητα εμφάνισής τους, τα δεδομένα που προκύπτουν από τις υποβληθείσες δηλώσεις και καταστάσεις όλων των φορολογιών, καθώς και τα στοιχεία και οι πληροφορίες που είναι διαθέσιμα στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών από κάθε πηγή. Λόγω της ιδιαίτερης σοβαρότητας του, η σύσταση και τήρηση του αρχείου αυτού θα έπρεπε, ίσως, να συνοδεύεται από ρύθμιση, προστατευτική για τους διοικουμένους, με παροχή προστασίας τουλάχιστον ίσου βαθμού με αυτόν που παρέχεται για αρχεία δεδομένων ίδιας φύσης, όπως π.χ. στο πεδίο των τραπεζικών συναλλαγών το γνωστό σύστημα ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του νόμου 2472/1977. Ειδικότερα, θα πρέπει να παρέχεται η δυνατότητα ελέγχου της ακριβείας του από τους ενδιαφερόμενους διοικούμενους με υποβολή ενστάσεων, αιτημάτων διόρθωσης, διαγραφής κτλ.. Εξ άλλου, θα πρέπει το περιεχόμενο του αρχείου να ορίζεται κατά τρόπο σαφή και όχι να περιέχει γενικά και αόριστα «στοιχεία και πληροφορίες που είναι διαθέσιμα στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών από κάθε πηγή».

Σύμφωνα με το άρθρο 17§3, το άρθρο 30§2 γ' ΚΦΕ διαμορφώνεται ως εξής: «Με την επιφύλαξη των διατάξεων της περίπτωσης στ', για επιχειρή-

σεις που δεν τηρούν βιβλία και στοιχεία του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων επειδή δεν έχουν σχετική υποχρέωση ή δεν τηρούν αν και ήταν υπόχρεοι ή δεν διαφυλάττουν τα βιβλία ή στοιχεία της περίπτωσης στ' της παραγράφου 4 του άρθρου 30 του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων ή τηρούν βιβλία και στοιχεία Α' κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων ενώ ήταν υπόχρεοι σε τήρηση βιβλίων και στοιχείων Β' ή Γ' κατηγορίας του Κώδικα αυτού, τα ακαθάριστα έσοδα προσδιορίζονται εξωλογιστικά με βάση τα στοιχεία και τις πληροφορίες που διαθέτει ο προϊστάμενος της αρμόδιας ελεγκτικής υπηρεσίας για την έκταση της συναλλακτικής δράσης και τις συνθήκες λειτουργίας της επιχείρησης.»

Για τον καταλογισμό φόρου με βάση απλώς πληροφορίες πρέπει να ληφθεί υπόψη ιδιαιτέρως η παλαιότερη νομολογία (κατά χρόνο όπου δεν είχε ακόμη εισαχθεί το σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων), η οποία είχε πάγια αποδοκιμάσει τον προσδιορισμό της αξίας ενός ακινήτου με βάση την απλή αναφορά στις σχετικές εκθέσεις απλώς πληροφοριών.

Το άρθρο 17§4 περιέχει αναλυτικό Πίνακα υπολογισμού διαφορών ακαθαρίστων εσόδων, όπου αναγράφονται οι Συντελεστές Προσδιορισμού Διαφορών Ακαθαρίστων Εσόδων (επί τοις εκατό) και τα Ελάχιστα ποσά Διαφορών Ακαθαρίστων Εσόδων, ανά κλιμάκιο μορίων. Επίσης, περιέχει Πίνακα παραβάσεων και μορίων παραβάσεων που επηρεάζουν τα ακαθάριστα έσοδα, όπου αναγράφεται ο κωδικός παράβασης, η κατηγορία παράβασης και τα μόρια παράβασης. Εισάγεται, έτσι, ένα νέο σύστημα συνεπειών των παραβάσεων της φορολογικής νομοθεσίας.

Μέχρι σήμερα, για την επιβολή των προστίμων απαιτείται η διαπίστωση των παραβάσεων του Κ.Β.Σ., η σύνταξη έκθεσης ελέγχου, η έκδοση απόφασης επιβολής προστίμων από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. και η κοινοποίηση στον φορολογούμενο της έκθεσης ελέγχου και της πράξης επιβολής του προστίμου. Το σύστημα είναι, ίσως, σχετικά χρονοβόρο, με σημαντικό διοικητικό κόστος για τη φορολογική διοίκηση, αλλά οι επιχειρήσεις, παρά τον κατ' αρχήν επιβαρυντικό γι' αυτές χαρακτήρα του ισχύοντος συστήματος, διαθέτουν τη δυνατότητα σχετικής δικαστικής προστασίας.

Στο νομοσχέδιο δεν προβλέπεται, με ποιο τρόπο θα γνωστοποιούνται στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις οι επικείμενοι καταλογισμοί μορίων, ενώ η χρέωση μορίων ενέχει σημαντικές οικονομικές επιπτώσεις για τις επιχειρήσεις. Μπορεί, επομένως, να τεθεί το ερώτημα, με ποιο τρόπο θα ασκούν οι ενδιαφερόμενοι το δικαίωμά τους προηγούμενης ακρόασης Το εισαγόμενο σύστημα πρέπει να εξετασθεί υπό το φως του άρθρου 20 του Συντάγματος, που υλοποιείται και από το άρθρο 6 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, αλ-

λά και υπό το φως της διαμορφωμένης φορολογικής νομολογίας, σύμφωνα με την οποία, προς ικανοποίηση του δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης, απαιτείται η αποστολή προειδοποίησης πριν από την αποστολή του τίτλου ελέγχου. Εξ άλλου, κατά τη νομολογία αυτή, η παράλειψη της ικανοποίησης του δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης δεν θεραπεύεται από μεταγενέστερο συμβιβασμό.

Άρθρο 18 (σε συνδυασμό και με το 17§4 ε΄)

Το άρθρο αυτό αναφέρεται στα περί λογιστικού προσδιορισμού του Καθαρού Κέρδους. Περιέχει Πίνακα υπολογισμού διαφορών καθαρού εισοδήματος, με αναφορά στην κλίμακα μορίων, στους συντελεστές Διαφορών Καθαρού Εισοδήματος (επί τοις εκατό) και στα ελάχιστα ποσά Διαφορών καθαρού Εισοδήματος.

Θα μπορούσε, ενδεχομένως, να τεθεί εδώ ένα ζήτημα τήρησης της αρχής της ισότητας, δεδομένου ότι από το κείμενο του νομοσχεδίου δεν προκύπτει ο σκοπός της επιβολής συντελεστή προσδιορισμού διαφορών κόστους, και λαμβανομένου υπόψη ότι υπάρχουν δαπάνες ανελαστικές.

Άρθρο 22

Το άρθρο αυτό προβλέπει περί αυτοελέγχου, μερικού φύλλου ελέγχου και μερικής πράξης προσδιορισμού του φόρου. Στην §1 προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι εξαιρετικά, για τις περιπτώσεις που οι παραβάσεις της φορολογικής ή τελωνειακής νομοθεσίας, των πινάκων του άρθρου 30§2 δ΄ και του άρθρου 31§17, γνωστοποιούνται στον υπόχρεο σε χρόνο μεταγενέστερο από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, εφόσον υποβληθεί συμπληρωματική δήλωση μέσα σε ένα μήνα από το χρόνο γνωστοποίησης, με τα ακαθάριστα έσοδα και το καθαρό εισόδημα που προκύπτουν από την εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων, ο πρόσθετος φόρος από την εκπρόθεσμη υποβολή της δήλωσης αυτής περιορίζεται στο ένα τέταρτο.

Παρατηρείται, σχετικά, ότι η δήλωση δεν ανακαλείται, ενώ θα έπρεπε ενδεχομένως να υπάρχει η δυνατότητα υποβολής δήλωσης με επιφύλαξη. Τίθεται, εν προκειμένω, το ζήτημα της δικαστικής προστασίας του διοικουμένου, δεδομένου ότι, ουσιαστικά, χρεώνονται μόρια στη μερίδα του με αποστολή προς αυτόν μιας σχετικής γνωστοποίησης. Θα ήταν επίσης δυνατόν να χαρακτηρίζεται από τον νόμο η γνωστοποίηση ευθέως ως διοικητική πράξη (πράγμα που, πιθανώς, θα αναγνωρίσει η νομολογία, αν παραλείψει να το πράξει ο νομοθέτης).

Άρθρο 23

Το άρθρο αυτό προβλέπει, σε αντικατάσταση του άρθρου 31§15 ΚΦΕ, ότι οι εκπτώσεις που προβλέπονται στις προηγούμενες παραγράφους του άρθρου αυτού ενεργούνται υπό την προϋπόθεση ότι τα αντίστοιχα ποσά έχουν καταχωρηθεί στα βιβλία της επιχείρησης και καλύπτονται με νόμιμα παραστατικά. Δαπάνες που δεν πραγματοποιούνται για τις ανάγκες της επιχείρησης, δεν αναγνωρίζονται προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδά της, έστω και αν υφίσταται νόμιμο παραστατικό.

Η ανωτέρω πρόβλεψη σχετικά με τις δαπάνες που δεν πραγματοποιούνται για τις ανάγκες της επιχείρησης εισάγει, ουσιαστικά, έλεγχο σκοπιμότητας των δαπανών της επιχείρησης. Είναι γνωστό, ότι η νομολογία έχει στο παρελθόν αποδοκιμάσει αυτού του είδους τον έλεγχο. Είναι προφανές, ότι η αντίληψη περί επιχειρηματικών δαπανών ανήκει στη σφαίρα της οικονομικής ελευθερίας, οπότε τίθεται το ερώτημα, αν επιτρέπεται, κατά το Σύνταγμα, παρέμβαση της διοίκησης σε αυτό τον βαθμό.

Επίσης, με το άρθρο 23§2 προστίθεται παράγραφος 19 στο άρθρο 31 ΚΦΕ, με την οποία εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Οικονομίας & Οικονομικών να εκδίδει ετήσια Οδηγία προς τις ελεγκτικές υπηρεσίες, με την οποία θα καθορίζονται επακριβώς τα χαρακτηριστικά των δαπανών που θα αναγνωρίζονται για έκπτωση. Η Οδηγία αυτή θα στηρίζεται σε προηγούμενες διοικητικές λύσεις, τη νομολογία των δικαστηρίων, τις ιδιαιτερότητες του κλάδου στον οποίο ανήκει η επιχείρηση, σε οδηγίες των διεθνών οικονομικών οργανισμών και θα προσδιορίζει επακριβώς τις προς έκπτωση δαπάνες. Η έκδοση της Οδηγίας αυτής βρίσκει έρεισμα στο ότι, με αυτό τον τρόπο, θα γνωρίζουν εκ των προτέρων οι επιχειρήσεις, ποιες δαπάνες αναγνωρίζονται για έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδά τους, προκειμένου να προβούν στη φορολογική αναμόρφωση των αποτελεσμάτων τους, αποφεύγοντας έτσι τυχόν επιβαρύνσεις από προσαυξήσεις και πρόσθετους φόρους που επιβάλλονται με τον έλεγχο. Προβλέπεται, ότι οι οδηγίες που θα εκδίδονται κάθε έτος, θα είναι δεσμευτικές για την αναγνώριση των δαπανών από τις ελεγκτικές υπηρεσίες.

Το όλο ζήτημα που τίθεται στο άρθρο αυτό θα πρέπει να ερμηνευθεί υπό το φως της προστασίας της οικονομικής ελευθερίας άρθρο 5 παρ. 1 Συντ.).

(B) Άλλες φορολογικές και επενδυτικές ρυθμίσεις

Άρθρο 24

Το άρθρο αυτό προβλέπει περί διοικητικής επίλυσης της διαφοράς και περί δικαστικού συμβιβασμού. Στην §1 προβλέπεται, ειδικότερα, ότι ο υπόχρε-

ος, σε βάρος του οποίου εκδόθηκε φύλλο ελέγχου, μπορεί, εφόσον δεν αμφισβητεί την προσδιορισθείσα από τον έλεγχο διαφορά φορολογητέας ύλης, να προτείνει τη διοικητική επίλυση της διαφοράς. Τίθεται το ερώτημα, τι άλλο μπορεί να αμφισβητήσει ο φορολογούμενος πέραν της φορολογητέας ύλης.

Η διάταξη αυτή, θέτοντας ως προϋπόθεση του διοικητικού συμβιβασμού τη μη αμφισβήτηση, εκ μέρους του φορολογουμένου, της φορολογητέας ύλης, ουσιαστικώς αναιρεί τη δυνατότητα υποβολής αιτήματος για διοικητικό συμβιβασμό, αφού αυτή υπάρχει πλέον μόνον για τα αριθμητικά ή λογιστικά λάθη, τα οποία, ως γνωστό, είναι αρκετά σπάνια.

Επίσης, στην §4 του ίδιου άρθρου προβλέπεται ότι, εφόσον με την αίτηση αμφισβητείται η προσδιορισθείσα από τον έλεγχο, κατ' εφαρμογή του νόμου αυτού, διαφορά φορολογητέας ύλης (με μια εξαίρεση), ο οικείος φάκελος με την αίτηση και όλα τα στοιχεία που προσκομίζονται από τον υπόχρεο για την απόδειξη των ισχυρισμών του, διαβιβάζονται από τον προϊστάμενο της αρμόδιας ελεγκτικής υπηρεσίας σε επιτροπή διοικητικής επίλυσης της διαφοράς. Θα έπρεπε, ίσως, το ίδιο το κείμενο του νομοσχεδίου να προσδιορίζει πλήρως τις αρμοδιότητες της εν λόγω επιτροπής.

Άρθρο 39

Το άρθρο αυτό διαλαμβάνει περί θεμάτων ΦΠΑ. Μεταξύ αυτών περιέχονται ορισμένες αναδρομικές φοροαπαλλαγές. Έτσι (§15), προβλέπεται ότι δεν οφείλεται φόρος που αποδεδειγμένα δεν εισπράχθηκε από τα πρόσωπα του άρθρου 22§1 γ' τελευταίο εδάφιο του Κώδικα Φ.Π.Α., για τις παροχές που πραγματοποιήθηκαν μέχρι την έναρξη ισχύος του νομοσχεδίου. Επίσης (§16), προβλέπεται ότι οι Αγροτικές Συνεταιριστικές Οργανώσεις, για τα ποσά που εισέπραξαν από αγρότες για αμοιβή τους από παροχή υπηρεσιών μεσολάβησης ή για την κάλυψη εξόδων που πραγματοποίησαν για λογαριασμό τους, δεν υποχρεούνται να αποδώσουν τον Φ.Π.Α. που αναλογεί επί των ποσών αυτών για πράξεις που έχουν πραγματοποιηθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εφόσον ο φόρος που αναλογεί επί των ποσών αυτών αποδεδειγμένα δεν επιρρίφθηκε στους αγρότες. Τέλος (§17), προβλέπεται ότι πράξεις επιβολής Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και προστίμων Φ.Π.Α. που έχουν εκδοθεί για τις ανωτέρω περιπτώσεις των παραγράφων 15 και 16 του άρθρου αυτού και για φορολογικές περιόδους που έληξαν μέχρι και τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εφόσον δεν έχουν καταστεί με οποιοδήποτε τρόπο οριστικές, ή σε περίπτωση που έχει ήδη ασκηθεί προσφυγή και δεν έχει εκδοθεί ακόμη τελεσίδικη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου ή απόφαση του ΣτΕ, παύουν να ισχύουν. Ποσά που έχουν βεβαιωθεί βάσει πράξεων οι

οποίες, σύμφωνα με τα παραπάνω, παύουν να ισχύουν, διαγράφονται. Ποσά που καταβλήθηκαν για την αιτία αυτή, δεν επιστρέφονται ούτε συμψηφίζονται.

Η τελευταία ρύθμιση ενδεχομένως δεν είναι πλήρως συμβατή με την αρχή της διάκρισης των εξουσιών, δεδομένου ότι ίσως συνιστά επέμβαση του νομοθέτη σε πεδίο που έχει ήδη υπαχθεί στη δικαστική εξουσία. Εξ άλλου, δημιουργείται το ερώτημα, αν καταργείται η δίκη για τις υποθέσεις που έχουν ήδη κριθεί από τα διοικητικά εφετεία και εκκρεμούν στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Άρθρο 40

Το άρθρο 40 προβλέπει περί ποινικών και διοικητικών κυρώσεων για παραβιάσεις της φορολογικής νομοθεσίας. Ειδικότερα, η §2 θεσπίζει διάταξη σύμφωνα με την οποία, με προσθήκη στο τέλος της §2 του άρθρου 21 του Ν. 2523/1997 (όπως ισχύει μετά και από τις διατάξεις της §3 του άρθρου 12 του Ν. 2753/1999), ειδικά, όταν η συνολική αξία των εικονικών φορολογικών στοιχείων, που αφορούν ανύπαρκτη συναλλαγή στο σύνολό της ή για μέρος αυτής, υπερβαίνει το ποσό των εκατό πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ, η μηνυτήρια αναφορά υποβάλλεται αμέσως με την ολοκλήρωση του ελέγχου και ζητείται από το ποινικό δικαστήριο η κατά προτεραιότητα εκδίκαση της υπόθεσης με βάση τα πορίσματα του φορολογικού ελέγχου.

Η §4 του ίδιου άρθρου προβλέπει ότι οι διατάξεις της §3 του ίδιου άρθρου εφαρμόζονται και για παραβάσεις που έχουν διαπραχθεί μέχρι το χρόνο δημοσίευσης του νόμου αυτού, για τις οποίες δεν έχουν εκδοθεί οι οικείες καταλογιστικές πράξεις ή, εφόσον εκδόθηκαν, δεν έχουν οριστικοποιηθεί κατά οποιονδήποτε τρόπο ή εκκρεμούν ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων ή του ΣτΕ, εφαρμοζομένων των διατάξεων περί δικαστικού συμβιβασμού, όπου συντρέχει περίπτωση. Η ρύθμιση αυτή δημιουργεί ενδεχομένως ζήτημα αναδρομικής εφαρμογής ποινικού νόμου, κατά παράβαση του άρθρου 7 του Συντάγματος.

Τέλος, η § 17 του ίδιου άρθρου (με προσθήκη στο τέλος της παραγράφου 11 του άρθρου 5 του Ν. 2523/1997), προβλέπει ότι δεν καταλογίζεται ιδιαίτερη παράβαση για την καταχώριση εικονικών, πλαστών ή νοθευμένων στοιχείων, εφόσον επιβάλλεται πρόστιμο της περίπτωσης β' της προηγούμενης παραγράφου, ανεξάρτητα από τον χρόνο στον οποίο ανάγεται η παράβαση. Η διάταξη αυτή ανατρέπει πάγια νομολογία (βλ. ΣτΕ 298/2003). Η §18 του ίδιου άρθρου προσθέτει ότι οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς στις φορολογικές αρχές, στα Διοικητικά δικαστήρια και το Συμβούλιο της Επικρατείας υποθέσεις. Η διάταξη αυτή θα

μπορούσε να θεωρηθεί ότι δημιουργεί ζήτημα επέμβασης της νομοθετικής στη δικαστική εξουσία.

Αθήνα, 5 Ιανουαρίου 2004

Ο Εισηγητής

Θεόδωρος Φορτσάκης

Επίκουρος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Προϊστάμενος του Β΄ Τμήματος

Νομοτεχνικής Επεξεργασίας

Στέφανος Ι. Κουτσουμπίνας

Επίκουρος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Θράκης

Ο προϊστάμενος της Α΄ Διεύθυνσης

Επιστημονικών Μελετών

Αντώνης Παντελής

Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου

Κώστας Μαυριάς

Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών